

Informatie Kunstwerk

Titel: Snøffelen

Wijk:	Spaland/Sveaparken
Toponiem:	Abbaborg, in het plantsoen
Kunstenaar:	Marjolijn Mandersloot (1959)
Materiaal:	Brons
Jaar van plaatsing:	2006

Omschrijving

voorgeschiedenis

De wijk Sveaparken is gebouwd naar het masterplan van de architect Ralph Erskine, die een groot deel van zijn leven in Zweden woonde. Hij vond dat architectuur mensen moet samen brengen. Hierop is het idee van dit stadsdeel met groene, gezamenlijke openbare ruimte gebaseerd. De houten woningen zijn er typisch Zweeds in verschillende kleurstellingen. Toen de laatste huizen bijna klaar waren, vonden de bewoners het ook tijd voor een kunstwerk. Een bewonerscommissie bekeek samen met de gemeente en architect Bram Hengel die het stedenbouwkundige deel van Svea voor zijn rekening nam, naar mogelijkheden. Abbaborg, **link muziek Abba** het centrale plein in de wijk, was een voor de hand liggende locatie. Bij het parkachtige plein, met huizen rondom en straten die er op uit komen past een werk dat op gaat in de omgeving. Het zou tegelijkertijd veel mensen aan moeten spreken, zeker ook de talrijke kinderen die hier wonen. Bij deze wensen bleek de kunst die Marjolijn Mandersloot maakt, naadloos aan te sluiten.

kunstenaar

De beelden van Marjolijn Mandersloot kun je in veel grote en kleine steden tegenkomen, van Amsterdam tot Ede. Sommigen lijken acteurs in de ruimte, die met ingehouden lach mensen in het ootje nemen. Pas als je dichterbij komt, geven ze hun ware gestalte bloot. En dan nog moet je uitkijken mocht je ze aan willen raken. De beelden zijn van ander materiaal dan je zou verwachten. Mandersloot laat details weg en blaast proporties op. Ze speelt met dubbelzinnigheid en maakt beelden die je op het verkeerde been zetten, maar die ook vertederen. Zo kunnen vormen er slap uitzien, maar keihard zijn. De zachtheid is gefixeerd. Mens- en dier zijn een belangrijke inspiratiebron. Haar werk vraagt om interactie en dat is ook juist de bedoeling. Ook anders dan je zou verwachten is misschien dat Mandersloot een duo is, ze werkt nauw samen met haar echtgenoot

Hans van Wezel.

www.marjolijnmandersloot.nl

kunstwerk

De vijf honden op Abbaborg lijken wel familie van elkaar met hun grote oren en lange snuit. Er zijn verder geen details uitgewerkt. Wat ze gemeen hebben is een onverstoorbare vriendelijkheid, ze snuffelen en zitten wat en lijken zich thuis te voelen. En dat is maar goed ook, want hoewel ze misschien licht en van rubber lijken, merk je snel dat ze van brons zijn. Ze zijn zwaar en mooi zwart en bruin gepatineerd. De beelden zijn niet hoger dan 1.50 meter, ze staan verspreid op het gras in de zichtlijnen van de straten die op het plein uitkomen. Ze vallen samen met de uitnodigende, maar toch intieme sfeer van het plein, waar vaak kinderen spelen. Niet alleen de architectuur brengt mensen hier samen, de kunst doet dat zeer zeker ook.

